

Въ България измежду до сега познатитѣ полезни руди най-изобилно се намира черната желѣзна руда. Въ малки зрънца, срѣща се почти въ всичкитѣ камъни отъ едноврѣмешно лавопроехождение по цѣла България. Изобилно се намира въ новооткрититѣ едноврѣмешни рудници въ Каваклийската околия; въ Самоковъ (на Витоша) съставлява магнетита не до толкова богати ганглионарни грамади. Нанесений пѣськъ, който се намира на югоисточното подножие на Витоша е пълнѣ съ магнетитни зрънца, щото се льци на слънцето.

Черна желѣзна руда (магнетитъ) безъ съмнѣние ще се намѣри въ околността на Ямболско Дълбошката ерупция, споредъ както показва намиранieto на късчета отъ тѣзи руда при Ямболската желѣзнична станция, с. Яково (Николаево), сливненскитѣ бани, с. Юрени, Кортенъ и пр.

Въ камънитѣ отъ едноврѣмешно лавопроехождение (андеситъ и пр.) сж открити огромни ложища отъ черна желѣзна руда въ Уралскитѣ планини; 280 стѣпки висока „Висока гора“ на Западъ отъ Нижне Тагилскъ простира се 1800 ст. на дължъ, 1500 стѣпки на ширъ, 250 ст. високо; 483 ст. високий Благодатъ близу до Кушвинскъ, Катшканаръ близу до Нижне-Туринчкъ.

Въ прочутий връхъ Табергъ до Енкопингъ въ Швеция се намиратъ сжщо ложища отъ черна желѣзна руда и южното подножие на сжщия връхъ се състои почти изключително отъ чистъ магнетитъ.

Нѣма съмнѣние, че ще се намѣрятъ и въ гранитъ-гнейсса на Мъглишкий Балканъ желѣзни руди. Сполучихъ да намѣря самъ близу до мъглишкий мѣнастиръ късчета отъ чиста черна желѣзна руда.

Гранитъ-гнейсса бива изобщо богатъ на тѣзи руда; въ Скандинавия, на примѣръ, се намиратъ въ сжщия камъкъ богати ложища на магнетитъ. Тѣй прочути лѣгла се намиратъ до Арендалъ (Норвегия), Данемора (близу Упсала), Бислеръ и Гарпенбергъ (Даларнъ), Норбергъ и пр. Най-огромнитѣ ложища сж на Гелливара връхъ въ Лулео-Лаппмаркъ; сжщия връхъ е 16000 стѣпки дългъ, 8000 ст. широкъ и нѣколко хиляди стѣпки високъ.

Срѣщу г. Самоковъ се простира до $\frac{1}{3}$ отъ височината на гората Витоша магнетическии сиенитъ. Съ извѣтриванieto на